

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1553

гр. Варна , 29.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и девети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Д. Митева

Членове: Цвета Павлова

мл.с. Ивалена О. Димитрова

като разгледа докладваното от мл.с. Ивалена О. Димитрова Въззивно гражданско дело № 20213100500748 по описа за 2021 година

Производството е образувано по въззивна жалба с вх. № 263756/18.01.2021 г., депозирана от К. Д. Т., ЕГН *****, с адрес: *****, чрез адв. П.Г., срещу Решение от 260000/04.01.2021 г., постановено по гр. д. № 4936 по описа на РС - Варна за 2020 г., ГО, XXV състав, **в частта** с която е отхвърлен предявеният от „КНМ ГРУП“ ЕООД, ЕИК 202745272, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Люлин“ 8, ул. „Търново“, срещу блок 817, **срещу** К. Д. Т., ЕГН *****, с адрес: *****, иск с правно основание чл.79, ал. 1, вр. чл. 284, ал. 2 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 370,00 лева, представляваща дължима сума, получена от ответника в качеството му на довереник по Договор за цесия от 19.05.2015 г., сключен между цедента „КНМ ГРУП“ ЕООД и цесионера „Интейк“ ЕООД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 19.05.2020 г., до окончателното изплащане, **като погасен чрез прихващане на насрещно вземане** на К. Д. Т. срещу „КНМ Груп“ ЕООД, предявено по реда на чл. 289, ал. 4 от ГПК в размер на 370,00 лева, представляващо присъдени разноски в полза на „Интейк“ ЕООД по Решение от 27.05.2020 г. по арбитражно дело № 174/2018 г. на Арбитражен съд - Варна, което вземане е прехвърлено на К. Д. Т. с договор за цесия от 01.07.2020 г.

В жалбата се излага, че първоинстанционното решение е правилно като краен резултат, но неправилно предявеният иск е отхвърлен поради извършено съдебно прихващане, което обуславя наличието на правен интерес от обжалване.

Счита, че неправилно съдът е приел, че не се е събднало условието, при което ищецът е следвало да прехвърли вземането си за разноски срещу цена от 5,00 лв., като е намерил процесния Анекс за сключен без основание. Изтъква, че такова възражение не е било релевирано от ищеца, поради което произнасянето на първоинстанционния съд е в явно противоречие с принципа на диспозитивното начало и не е следвало да бъде обсъждано, тъй

като е извън предмета на делото. Счита за неправилен и необоснован извода на съда, че не било доказано „Интейк“ ЕООД да е финансирало съдебното дело. Излага подробни съображения, че К.Т. е отчел процесната сума, като в тази връзка сочи, че жалбоподателят е доказал сключването на допълнителен Анекс между „КНМ Груп“ ЕООД и „Интейк“ ЕООД, по силата на което адв. Т. е върнал лично обратно всичко на „Интейк“ ЕООД.

Сочи, че неправилно е прието от първоинстанционния съд, че сумата в размер на 1365,21лв е получена от К.Т. в качеството му на пълномощник на „КНМ Груп“ ЕООД по процесния Договор за цесия. Излага, че недоказано остава още и съществуването на твърдения договор за поръчка между К.Т. и „КНМ Груп“ ЕООД.

Настоява атакуваното решение да бъде отменено, в частта, в която предявеният иск е отхвърлен поради извършено съдебно прихващане със същата сума, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да бъде постановено ново, с което предявеният иск да бъде отхвърлен като недоказан и неоснователен. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК.

В законоустановения срок е депозиран отговор на въззивната жалба от „КНМ Груп“ ЕООД, ЕИК 202745272, чрез адв. Д.Я. – ВАК с който оспорва жалбата. Излагат се аргументи относно правилността на обжалвания съдебен акт. Счита, че основание за сключване на Анекса, настъпило след сключване на Договора за цесия и станало причина за подписването му, не се установява нито от събраните в хода на производството писмени доказателства, нито от изявленията на страните при сключване на Анекса.

Настоява се за потвърждаване на обжалваното решение.

С молба вх. № 8093/27.04.2021г., подадена от "КНМ ГРУП" ЕООД, представлявано от управителя П.Н.К. и от адв. Д.Я. от ВАК, се заявява отказ от спорното право, предмет на в.т.д. № 748/2021г. по описа на ОС-Варна, образувано по въззивна жалба срещу Решение № 260000/04.01.2021 г., постановено по гр.д. № 4936/2020 г. по описа на РС-Варна. Направено е искане за обезсилване на обжалваното решение и прекратяване на производството поради отказ от иск. Посочено е, че молителят е наясно с последиците от процесуалното действие.

Съдът като взе предвид, че отказът е направен от управителя на ищцовото дружество (сега въззиваем), намира, че обжалваното решение следва да бъде обезсилено, а производството по първоинстанционното дело и въззивното дело следва да бъде прекратено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.233 ГПК, съставът на ОС-Варна.

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260000/04.01.2021 г., постановено по гр.д. № 4936/2020г. по описа на РС-Варна.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 4936/2020г. по описа на РС-Варна и по в.т.д. № 748/2021 г. по описа на ОС-Варна на основание чл.233 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____